ז א מיי' פ"ט מהל' פסולי המוקדשין הל' [illegible] :
ח ב מיי' פ"ד מהל' פסולי המוקדשין הל' [illegible] :

[illegible]

מה לי א"ד שמעון: טעמא דר' שמעון משום מחשבה דמינכרא לא פסלה והא מחשבה דמינכרא היא או דילמא טעמא דר"ש משום דכתיב "זאת תורת המנחה" חובה לא כתיב אמר ליה (א) כלום הנענו לסוף דעתו של ר"ש כרבה לא משני ליה משום קושיא דאביי כרבא לא משני ליה משום (ג) קושיא "זאת תורת החטאת" כרב אשי לא משני ליה משום קושיא דרב אחא בריה דרבא: חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות: בשלמא מנחת חוטא "חטאת" קרייה רחמנא "לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת היא" וגו' אלא מנחת קנאות מנלן? דתני תנא קמיה דרב נחמן [ד] "מנחת קנאות מותרה נדבה" א"ל שפיר (ה) קאמרת "מזכרת עון" כתיב בה ובחטאת כתיב "ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה" מה חטאת מותרה נדבה אף מנחת קנאות מותרה נדבה, וכחטאת מה חטאת פסולה שלא לשמה אף מנחת קנאות פסולה שלא לשמה. אלא מעתה אשם יהא פסול שלא לשמה דנגמר "עון" "עון" מחטאת? דתן "עון" מעון ואין דנין "עונו" מעון, מאי נפקא מינה והא תנא דבי ר' ישמעאל "ושב הכהן" "ובא הכהן" זו היא שיבה זו היא ביאה. ועוד לינמר "עונו" "עונו" מעון דשמיעת הקול דכתיב "אם לא יגיד ונשא עונו" אלא כי (ו) גמרי גזירה שוה למותר נדבה הוא דגמרי, וכי תימא אין גזירה שוה למחצה גלי רחמנא גבי חטאת "ושחט אותה לחטאת" אותה לשמה כשירה שלא לשמה פסולה אבל כל קדשים בין לשמן בין שלא לשמן כשרים, אלא מנחת חוטא ומנחת קנאות דפסולין שלא לשמן מנלן? חטאת טעמא מאי משום דכתיב בה "היא" ה"נ הא כתיב בהו "היא", אשם נמי הא כתיב ביה "הוא" (ח)? ההוא (הוא) לאחר הקטרת אימורין הוא דכתיב כדתניא אבל אשם לא נאמר בו "הוא" אלא לאחר הקטרת אימורין, הוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו כשר. ואלא "הוא" למה לי? לכדרב הונא אמר רב (ט) אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם כשר לשום עולה, (י) ניתק אין לא ניתק לא, אמר קרא "הוא" בהוייתו יהא: אמר רב מנחת העומר שקמצה שלא לשמה פסולה (יא) הואיל ובאת להתיר ולא התירה וכן אתה אומר באשם נזיר ואשם

מה לי שינוי קודש כו'. [ושיטה דשני ליה לא מסתבר (יג)] (כ"ש) דמחשבה דמינכרא (יג) פסל רחמנא שלא יאמרו מותר לשנות: חטאת קרייה רחמנא. "לא ישים עליה (יד) לבונה כי חטאת היא" (ויקרא ה) מה חטאת פסולה שלא לשמה (טו) אף היא פסולה שלא לשמה: מותרה נדבה. הפריש מעות למנחת סוטה (טז) [א] והוו המעות יותר מן העשרונים יפלו לנדבה דהיינו לשלש עשרה שופרות שהיו במקדש והיו נותנין בהן אותן מעות והכהנים מוכין בהן קיצין מהן כבשים לעולות הבשר לשם והעורות לכהנים וקרי להו "נדבה ליבור": עון כתיב בה. מזכרת עון ובחטאת נמי כתיב "ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה": מה חטאת מותרה נדבה. כדאמר בשילהי 'כל חטאת' במסכת תמורה (דף כג:) זה מדרש דרש יהוידע הכהן כסף אשם וכסף חטאות לכהנים יהיו, דבר הבא ממותר חטאת ומותר אשם הבשר לשם (יז) והעורות לכהנים: באשם כתיב "ולא ידע ואשם ונשא עונו": זו היא שיבה זו היא ביאה. מפרש בתורת כהנים מה ביאה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע אלמא גמרינן ג"ש כה"ג ואע"ג דלא דמו התיבות אהדדי ופיהם לשון ביאה הביא כן ויש לשונות אחרים אבל זה עיקר: עונו דשמיעת קול. דשמיעת קול חטאת היא: מנלן. הואיל ולא גמר מחטאת (יח): דכתיב בה [נ] היא. בחטאת נמי היא חטאת היא ולא (יט) שבאת שלא לשמה: אשם נאמר בו הוא לאחר הקטרת אימורין. בפרשת צו את אהרן והקטיר אותם הכהן המזבחה אשה לה' אשם הוא והילך אשם לא איפסיל כן בשלא לשמו דהא בהקטרה כתיב כא] והקטרה לאו עיקר הוא וליכא למיפסק היא אשם ולא שנקטרו אימוריו שלא לשמו כב] דהא הוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו כשר כדאמרינן בפ' תמיד נשחט במסכת פסחים (דף נט:) דנטמאו אימוריו או שאבדו לא מעכב כפרה ונאכל הבשר אבל פסח וחטאת כתיב "היא" בשחיטה "זבח פסח הוא" כג] [ג] (כזבח) בחטאת כתיב "ושחט אותו במקום אשר ישחט את העולה לפני ה' חטאת היא": ואלא "הוא". דאשם למה לי: שניתק לרעייה. שנתכפרו בעליו באחר כדאמר חטאת אזלא למיתה וקיימא לן כל שבחטאת מתה באשם רועה ולכשיסתאב ימכר ויפלו דמיו לנדבה ואם בכור ניתק לרעייה שמסרוהו לרועה ושחטו סתם כשר לעולה דהא סתמו לעולה ואין שם אשם עליו כד) דשופרות נדבה [לעולה] כדפי' לעיל: לא ניתק. דלא מסרוהו לרועה ושחטו [ז] (לשם) סתם לא מתכשר לעולה דעדיין שם אשם עליו, ובעי עקירה דלישתמיה בהדיא לשם עולה דכל כמה דלא עקר מיניה שם אשם לא מתכשר: דאמר קרא "הוא" בהוייתו יהא. [כה] פסול הוא: פסולה. מהקטיר ושיריה אין נאכלין: להתיר. חדש: אשם נזיר. נזיר טמא מביא אשם להכשיר למנין טהרה כדכתיב והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלו וגו' (במדבר ו):

אשם

חטאת קרייה רחמנא. לפי טעם זה לא היה צריך ללמוד בפ"ק דזבחים (דף ה:) מן השמיעת הקול במה הצד ובמסקנא דשמעתין לא קאי אלא יליף לה מדכתיב היא: מאי נפקא מינה הא תנא דבי רבי ישמעאל. בכיסוי הדם (חולין ד' פה.) ובפרק המפלת (נדה [illegible]) מסורת הש"ס (דף כב) [מגני שם] מודמי ליה יליפין לפי שהג"ש מכחישות זו את זו אבל כאן ובהוריות בפ"ק הוריות כהן (ד' ח.) דאפשר לדרוש (ג) דרשי' להו [ו] לתרוייהו והכא דבפ' התכלת (לקמן ד' מט: ושם) קשיא גבי כבשים מעכבין את הלחם (ה) תמר בן ננס יהיו מיהו ולא גמר יהיו מיהדי והתם מליך למילף תרוייהו ללחם וכבשים מעכבין זה את זה וכן בפ"ב דיבמות (דף יז) לא מכחשי אהדדי ומצי למילף דמן האב ולא מן האם או מן האם ולא מן האב מיקרי אחוה: ליגמר עונו מעונו דשמיעת הקול. אע"ג דשמיעת הקול גופה ילפינן במה הצד בפ"ק דזבחים (ד' ח:) ובעיא היא בפרק איזהו מקומן (זבחים דף נ.) אי דבר הלמד בבנין אב חוזר ומלמד בג"ש ולא איפשיטא מכל מקום פריך שפיר דלגמר עונו מעונו דשמיעת הקול או נפשט מהכא דבר הלמד בבנין אב אין חוזר ומלמד בג"ש (א) תימה דבהוריות פרק הורה כהן (דף ח:) (ב) יליף דלא מייתי אשם תלוי אלא על ספק חטאת קבועה בג"ש דנאמר אשם באשם תלוי ונאמר ואשם בנזיר ולהדדא ילפי עונו מעונו דשמיעת הקול דעולה ויורד והא דבעי למימר (ז) דמותרה נדבה הוא דגמרי (ג) לא קאי ובפ"ק דשבועות (דף י:) לאסקנא דיליף שפיר דלאו חרם (נג) משון טוט: חטאת טעמא מאי דכתיב בה היא. בכמה דוכתי משמע דילפינן פיסולא בחטאת דכתיב בה היא כאן ובפרק קמא דזבחים (דף י:) בשני מקומות (נ) רבי אליעזר אומר אף האשם אמר לו רבי יהושע חטאת נאמר בה היא בשחיטה ס' עד התם חטאת טעמא מאי דכתיב בה היא ותימה דהתם בסוף פירקא (ד) (שם ב) אמר תנן מן הפסח והחטאת (נ) יליף מקראי אחריני והירך כ"ד היים וחד לחטאות שבחובה לשם עולה וחד לחטאת (ס) שבחובה לשם חטאת נזיר ומצורע וקשיא לפירושו א"כ מאי פריך לעיל דאשם חטאת נזיר ומצורע תהא כשירה ותרצה משום דכתיב זאת תורת החטאת תורה אחת לכל חטאות ויש דוחקים דהכא דריש הוא לעכב היינו הוא דכתיב בשעיר נשיא משום דקאמר בפ"ק דזבחים (דף ט.) (ח) איכן נו) כשירין למה בן בלאן ואמריך מליע בבלאן לאחר מיתה שהם כשרין ואינם מרצין דאשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשיה עולתה ואשם נמי קרב למותרו והשתא אי לאו דכתיב הוא בשעיר נשיא הוה אמינא חטאת נקבה דהוא גופה לא קרבה מותרה אלא לדמים כגון מפריש שתי חטאות לאחריות הוא דפסל רחמנא שלא לשמה אבל שעיר נשיא דהוי זכר והוא גופיה קרב עולה למותרו ליתכשר שלא לשמו כתב רחמנא הוא וכי תימה לילפו שאר חטאות מיניה בקל וחומר שמא לא ילפינן יחיד מנשיא ועוד י"ל דהא דחטאת אתא לגלויי אהוא דאשם דלא מעכב כהוא דפסח בפ"ק דזבחים (גם זה שם) ושמא אי לא כתב אלא בפסח לא הוה דרשינן הכי [ס] א"נ כלו [הוא] דחטאת אתא לגלויי אההוא דמנחת חוטא ומנחת קנאות דמעכב כדדרים הכא ד): לאחר הקטרת אימורים. והא דכתיב (נח) קודש קדשים הוא דריש בת"כ הוא קרב ואין תמורתו קריבה ולמעט תודה וא"ל מיר דלאו נשחט בצפון ובפרק קמא דזבחים (גם זה שם) פירש בקונטרס דלא ילפינן מיניה משום דלא משמע להו לשמו אלא כשכתב הוא עם שם (נט) הקרבה כגון חטאת הוא אשם הוא ואע"ג דכתב אשם הוא אשם אשם [לה'] דריש בת"כ למעוטי אשם נזיר ואשם מצורע מכסף שקלים והא דדריש בספרי בפרשת זאת תהיה גבי אשם מצורע כי כחטאת [ו] כאשם הוא פרט לשחטו שלא לשמה נראה דאסמכתא בעלמא הוא: אלא הוא למה לי. לכדרב הונא. משמע דהוא דכתב לאחר הקטרת אימורין קא דריש והקטיר אותם הכהן המזבחה אשה לה' אשם הוא (ויקרא ז) ולא כספרים דגרסי בפרק אלו קדשים (תמורה ד' יז:) במילתיה דרבי עקיבא אשם הוא אשם אשם [לה'] הוא [נ] (הוא) קרב ואין תמורתו קריבה דלבסוף מוקי ליה לכדרב הונא ועוד דבת"כ דריש ליה למעוטי אשם נזיר ומצורע מכסף שקלים: אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם כשר לעולה. הא תימה אמאי כשר לעולה הא אמרינן בתמורה בפרק אלו קדשים (גם זה שם דף יח.) דגמירי דכל שבחטאת מתה באשם רועה וכי תימה ה"מ לכתחלה אבל בדיעבד כשר אכתי הא דתניא בפסחים בסוף אלו דברים (דף עג.) ובפרק קמא דשבועות (דף יב.) אשם שמתו בעליו או שנתכפרו

שיטה מקובצת

א] כלום הנענו. כלומר לא הנענו. הרנב"ה: ב] משום. דקשיא חטאת: ג] עי' בתוספות בסוף המסכת: חטאת קרייה רחמנא. הו"ת ולא בפ"ק דזבחים מצריך קרא לכל החטאות ולא נפיק חד [illegible] מצריך משום דחטאת קרייה רחמנא וי"ל דלפי המסקנא [illegible] דהוי מילתא דחוקא [illegible] קשיא מידי דבשלמא שאר חטאות [illegible] חטאת לא ילפינן מהדדי אלא מנחות כו'. תוס' אחרות: ד] מנחת קנאות מותרה נדבה. אם הפריש מעות למנחת קנאות ונשתייר מהן לאחר שקנה המנחה אותו מותר יהא נדבה תיתנין לשופרות המיוחדין לנדבת צבור לקנות מהן עולות לקיץ המזבח. הרנב"ה: ה] קאמרת. עון כתיב בה בחטאת מה חטאת מותרה נדבה והשאר נמחק: ו] כי גמירי גזירה שוה למותר נדבה הוא דגמירי וכי תימא עיין תוס' זבחים דף י ע"ב ד"ה הרי הוא אומר: ז] ושחט אותה לחטאת. עיין זבחים דף ו ע"ב: ח] ההוא לאחר הקטרת אימורין הוא דכתיב. הקשה רש"י בזבחים הוא אשכחן הוא באשם שאינו לאחר הקטרת אימורין דכתיב בסוף פרשת ויקרא אשם הוא אשם אשם לה' גבי אשם תלוי וי"ל דאינו מיותר ומצריך לדרשה כדפרש"י בחומש אשם לרבות אשם גזילות ואשם שפחה חרופה יכול שאני מרבה אשם נזיר ואשם מצורע ת"ל הוא הוא"ת לגבי מאי מרבה לזה וי"ל לגבי שתי שנים וקשה לי קרא לרבות אשם גזילות ואשם שפחה חרופה דשיעא הוא כתיב בהו א"ל ואיל בן שתי שנים ותי"ק הא אצטריך למעט נזיר ואשם מצורע משתי שנים דשיעא הוא כתיב בהו הכבש בן שנתו לאשם והכבש הוא בן שנה לכך נראה הוא דמרבה הוא דמעט היינו לענין כסף שקלים הוא"ת אמאי הוית דמרבית אלו ומעטת אלו וי"ל דאשם גזילות ואשם שפחה חרופה דמי להו בתרי שנים מה שאין כן באשם נזיר ואשם מצורע שהן בני שנה: ט] רב. דאמר רב הונא אמר רב אשם שניתק לרעייה. כגון שנתכפרו בעליו באחר והדר נמצא ואמר הגמרא שיצא לרעייה עד שיסתאב מתנתק לרעייה שנאמר עליו שירעהו ושחטו לשם עולה כשר ולא הוי אשם אבל אם לא ניתק צריך לרעייה ושחטו לשם ב) עולה פסול והוי ואשם פסול והוי דאמר קרא הוא בהווייתו יהא אע"ג שיצא אמר בהווייתו יהא ואשם פסול הוא ומתני מעכשיו אמר ושחטו לשם עולה כבש עולה כבש ודוקא ובגא דכתיב הוא הוא שאר זבחים דלא כתיב בהו) הוא בין ניתק ובין לא ניתק כי שחטו לשום אחר כשר. הרנב"ה: י] עי' בתוספות בסוף המסכת: יא] עי' בתוספות בסוף המסכת: יב] ממסבר ליה: יג] דמסברא. שהוא מכוב פסל רחמנא שלא יאמרו מותר לשנות בקרבנות: יד] עליה שמן ולא יתן עליה לבונה: טו] שלא לשמה.

שיטה מקובצת

החטאת יפלו לנדבה וכל הכא דאמרי' בתלמוד יפלו לנדבה היינו לשלש [illegible] יז] ואשם. הבשר לשם אל המזבח והעורות לכהנים: יח] מחטאת. דאמרי' מנחת חוטא דקרייה רחמנא חטאת לא ילפינן לה מחטאת משום משום דאורות: הסד"ר והסד"ר דכתיב בה. הוא בחטאת: יט] ולא. שנשחטה שלא לשמה הוי קשיא תיובתא לי דחטאת פסולה שלא לשמה מרחמנא אורות לחטאות תרין ודהוא למנות: כ] בשלא לשמו. הוי קשיא אשם נמי כתיב ביה הוא קודם שיזרוק בכנו את אהרן זאת תורת האשם קדש קדשים הוא לפר פירכא היא ולא הוי אלא הכא דכתיב אשם הוא הנשמע שישחט לשם אשם. כא] כתיב. הוא והקטרה לאו עיקר הוא וליכא למימר הוא אשם: כב] שלא לשמו. גליון נ"א בכל יען כתיב אשם נאמר בו הוא אחר הקטרת אימורין בפרשת צו את אהרן והקטירם הכהן המזבחה אשה לכל אשם הוא וליכא למימר הוא אשם ולא שנקטרו אימוריו הוא הוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו כשר כדאמר פ' תמיד נשחט: כג] בחטאת נשיא כתיב כד] בעזר. דכבי חטאת: כה] עליו. דנדבה דשופרות שלה: כו] יהא. ואשם פסול הוא: הסד"ר הסד"ר פסולה מהקטיר קמיצה ושיריה: כז] דכתיב חטאת דאשונות: כח] תוס' חטאת. נ"ל פ"ק תו"ש בתוס' דף כב ע"ב ותוס' יומא דף ב ע"ב: כט] משני. הוא הכא הליכא דחוי ליה אבל איכא דחוי ליה מדחוי ליה ילפינן יש לומר הפסוק מקושיא הוא א"נ י"ל דהוכא הוא מותרות זו את זו ילפינן אף לא דמי ליה: ל] לדרוש תרוייהו: לא] הנמר בן ננס: לב] משון שון: לג] מקומות בגמרא דרבי: לד] בהורא פרקא. ד) עי' תוס' זבחים דף ה ע"ב: גמרא הורין כן: לה] עי' בתוספות בסוף המסכת: לו] לחטאות חלב שחשוה: לז] אינן מרצין לבה: לח] הוא דכתיב זאת תורת האשם קדש: לט] והקרבן כגון חטאת. גליון וא"ת הוא כתיב זאת תורת האשם קדש קדשים הוא וי"ל דלא כתיב במקום עבודה הוא לא דרשינן מינה שום דבר. וקשה להר"ר שמואל מאיורא דהוא במנחת קנאות נמי לא כתיב הוא במקום עבודה והירך משי"ה דנהי דלא כתיב במקום עבודה מ"מ מיירי גבי

הגהות צ"ק [illegible]

[illegible]